

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra Fra det Heibergske Hjem

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Fra det Heibergske Hjem", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 41. Onlineudgave fra Danmarks Breve:
<https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-idm140619158420160.pdf>
(tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kort efter Stykkets Opførelse friede han skriftligt til Jfr. Pätges, der, som hun fortæller, havde modtaget Gaven »uden at tænke synderlig over, hvad Betydning der laa deri«, saalidt som hun havde følt den personlige Adresse i »Elverhøi«. 6) Uklar over sine Følelser, pint af mange forskellige Forhold, og da hun, hvad der i ethvert Fald var Hovedsagen, ikke elskede Heiberg, gav hun ham Afslag. 7) Hun skrev til ham, at hans Tilbud var hende saa uventet, at hun ikke saa sig i Stand tils. 42 at svare derpaa; at hun følte sig for ung og umyndig til at foretage et for hele Livet saa afgørende Skridt. Hun havde, fortæller Fru Heiberg videre, 1) paa det Tidspunkt en formelig Skræk for Ægteskabet; i sit Hjem og blandt sine Bekendte havde hun set, hvilken frygtelig Skikkelse Ægteskaber kunde faa, og troede fuldt og fast, at af alle Ulykker var Ægteskabet den allerstørste. Hun mente siden, at hun paa det Tidspunkt vilde have givet Afslag til hvem i Verden, der vilde have tilbudt hende sin Haand. Heiberg modtog Afvisningen roligt og taktfuldt og kom hende første Gang, de atter saas, i Møde paa sin ridderlige Maade, venlig og utvungent, »omtalte ikke med et Ord det Passerede, men lod hende paa en fin Maade mærke, at hun fremdeles i ham vilde have en trofast og hengiven Ven«. »En tung Sten faldt herved fra hendes Bryst«, men Heiberg forstod, at naar han undlod at trænge ind paa hende, vilde dette bedst berede hendes Sind for en Ombestemmelse, naar Tiden var moden. Han opgav ingenlunde Haabet om at forvandle det taknemlige Venskab, hun udtrykte overfor ham, til Kærlighed. Hvor stærkt Afslaget var gaaet ham til Hjerte udtryktes, fortalte han hende senere, i de lyriske Digte, som han havde lagt i Lauras Mund i Stykket »Prindsesse Isabella«, som han kort efter skrev med Hovedrollen, Prinsessen, bestemt for hende.